

Forum Ecclesiasticum

In Quo Jus Canonicum Universum, Librorum Ac Titulorum Ordine Per
Quæstiones Et Responsa, Tam Canonistarum Veterum & Recentiorum,
quàm Legistarum, in iis, quæ Utrique Juri, Canonico Et Civili Communia
Sunt, Authoritate stabilita, Methodo clara & facili explanantur

Leuren, Peter

Moguntiae, 1719

Quæst. 331. Ex quibus causis, & in specie, an & qualiter mutuo consensu
contrahentium venditio & amptio dissolvatur.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-73957](#)

§. 12. gl. 1. num. 4. & aliis. Tertiò tenetur retrahens emptori praestare omnes expensas, quas is ratione contractus necessariò fecit, ut is servetur indemnus. cit. L. debet autem ff. de adl. edit. L. cum dubitatur. §. & siquidem. C. de jur. emph. Castrop. loc. cit. num. 5. citatis Tiraq. loc. cit. l. 1. §. 15. gl. 1. num. 5. & aliis. Laym. l. 3. sum. tr. 4. c. 17. num. 35. citatis Tiraq. de retract. convent. §. 7. gl. 1. num. 5. Tholosan. c. 21. Gail. &c. Item refundere factas interea in rem expensas necessarias & utiles, quas ipse retrahens fecisset, non voluptuarias. L. utilium. ff. de impens. in res dotal. L. si servus. ff. de pignor. act. l. 27. ff. de adl. edic. Qualiter vero teneatur retrahens solvere Gabellam ab emptore solutam, vel etiam ubi is ab ea solvenda exemptus fuit, aut haec ei remissa à fisco, vide apud Castrop. loc. cit. à num. 7. Quartò ubi res alienata in extraneum, debet retrahens, ubi de eo non constat, articulare seu probare, se esse venditoris consanguineum, & rem patrimoniale esse. Si autem vendita consanguineo remotiori, articulare debet, se esse proximiorem. Castrop. loc. cit. num. 2. Quintò, cum requiratur, juxta quod dictum aliquoties, ut retrahens non in utilitatem alterius & in fraudem emptoris vel aliorum consanguineorum, quibus post ipsum jus retractandi competit, num desuper jurate debeat retrahens, dependere videtur à particularibus regionum consuetudinibus vel statutis, secundum quas potius quam secundum jus commune regulandum esse jus retrahendi bene dicunt Laym. loc. cit. & ali communiter. Quod ad tale juramentum teneatur jure regni suitestatur Castrop. loc. cit. num. 3. Sextò; dum res plures patrimoniales unico pretio venditæ, intentans retractum debet omnes simul retrahere, & non potest unam retrahere omisssā aliā, quia est unica venditio. L. si uno pretio. ff. de adl. empti. Secus, si diverso pretio venditæ. L. cum ejusdem. L. splura. ff. de adl. edit. L. quod sepe. ff. de contrah. empti. Gutt. 2. pr. q. 162. n. 1. Castrop. l. c. n. 13. & ali apud illum. Ubi vero res patrimonialis una cum re non patrimoniali vendita uno pretio, potest retrahens retrahere rem patrimoniale non retracta re non patrimoniali. Arg. c. cum constitutus. de rest. in integ. His non obstante, quod, dum res unico pretio venditæ, vendit ex una parte resolvi, & ex altera parte remanere nequeat; cum id verum, ut inquit Castrop. jure communii, non verò jure speciali. Neque etiam, quod videatur retrahens non posse in hoc casu pretium certum offerre pro re patrimoniali, nam sufficit, quod offerat, quanti prudentis arbitrio ea estimatur: Castrop. loc. cit. ubi etiam cum Guttier. & Gomez. addit. nunquam posse invito emptore rem patrimoniale simul cum non patrimoniali retrahi, esto utraque uno eodemque pretio vendita.

Quæst. 330. An & qualiter retractus consensu emptoris & venditoris impediri possit, aut ab eo, cui competit renunciari?

1. R Esp. ad primum: Tametsi venditione non dum perfecta etiam substantialiter. V. g. dum facta sub conditione suspensiva, ante cuius eventum mutuo consensu à contractu resilire possunt; quin etiam re vendita, non tamen tradita; cum contractus necdum firmitatem obtinuerit nec emptori jus in re quæsum (quotum

utrumque retractus supponit) mutuo consensu emptoris & venditoris, dum hiaduc resilire possunt à contractu, retractus impediri possit, ut Castrop. loc. cit. §. 9. num. 1. Re tamen tradita, & sic venditione omnino completa, jus retractus jam proximiori consanguineo quæsum impedi nequit eorum consensu, et si esto à contractu discedant. Arg. L. quidam in testam. L. rogo. ff. de fidei-commissar. libert. Castrop. l. c.

2. Resp. ad secundum: Dubium non est, quin habens jus retractus eidem renunciare possit in præjudicium sui, non tamen in præjudicium aliorum consanguineorum remotiorum, si sine; ita ut, dum proximior renunciavit suo juri, possit nihil minus subsequens consanguineus retrahere. Poterit quoque proximior, etiam postquam retractum intentavit, eique res patrimonialis adjudicata fuit, obtentā contra emptorem sententiā, retractui renunciare. Castrop. loc. cit. num. 3. cum Boër. decis. 48. num. 2. 6. Tiraq. Azebed, & aliis. Arg. L. si Judex circumvento. ff. de minorib. ubi dicitur, minorem non cogi beneficio rest. in integrum si noluerit; quia hoc ei competit ex jure speciali & extraordinario, qualiter quoque jure speciali competit consanguineo jus retractus ob affectionem ad res patrimoniales, ut pluribus probat Tiraq. Porro renunciatio juris retractus fieri potest vel expressè puta, verbis vel signis, quibus consanguineus indicat se nolle retrahere: vel tacite seu interpretativè facto aliquo. V. g. dum emptioni præfens tanquam testis assitit, vel etiam eam subscripti alio modo promovet; nisi tamen hæc faceret tanquam persona publica. V. g. Ut Notarius vel Judex ex officio, pro ut hoc ipsum limitat Berlich. apud Reiffenstuel. b. t. num. 411. In eo tamen casu, ubi postquam vendor proximo suo consanguineo denunciavit, se velle vendere domum suam mille florenis, eumque requisivit, num ipse eo pretio dominum emere velit, consanguineus respondet, se hac vice non emere, per hoc non censerit consanguineum renunciare retractui, erit nullam protestationem juris reservativam adjecisset, astruit. Reiffenstuel. num. 412. citatis Berlich. p. 2. concl. 40. num. 28. Raht. de continuat. Jur. different. 1. lt. D. eo quod renunciations sunt odiosæ, adeoque strictæ interpretationis.

Quæst. 331. Ex quibus causis, & in specie an & qualiter mutuo consensu contrahentium venditio & emptio dissolvatur?

1. R Esp. ad primum: Ex variis causis contingere & fieri posse hanc dissolutionem, iisque vel communibus aliis contractibus, puta ob iacentientem dolum, metum, errorem, quæ contractum irritum, infirmum, & rescissione obnoxium reddunt; vel ex specialibus huic contractui venditionis causis, puta, ratione pacti legis commissariæ, legis additionis in diem, retrovendendi, actionis redhibitoriae, actionis astimatoriae, laisionis ultra dimidium. Verum quia de his omnibus vel spectat agere ubi de contractibus in genere; vel quia in antecedentibus de iis actum sufficienter, hinc illis in præfens omissis.

2. Resp. ad secundum primum: quando res adhuc est integra, hoc est, venditio quidem mutuo consensu essentia liter perfecta, nondum tamen sequuta traditione aut solutione pretii, mutuo consensu dissolvi potest, ut constat ex L. emptio ff. de rescind. vendit. ubi: emptio venditio, sicut consensu

con-

contrahitur, ita contrario consensu dissolvitur, antequam fuerit res secuta &c. item ex l. 1. C. quand. liceat ab emptione disced. ubi similia habentur. Gomez. l. 2. var. c. 2. num. 21. Castrop. loc. cit. §. 30. num. 1. Lauterbach. ad ff. de rescind. vendit. §. 63. cum communi. Idque etiam si arrha data & acceptata, vel fidejussiones dati. L. si emptio & l. 2. C. quand. lic. ab empt. reced. Castrop. Lauterbach. LL. cit. Siquidem, ut ait posterior juxta citatos textus fidejussionis, arrhae, pignoris datio non impedit, quod minus res dicatur integra, & partes mutuae consensu à contractu recedere possint.

3. Resp. ad secundum secundò: Dum res amplius integrana non est, sed contractus hic ab alterutro saltem aliquo modo impletus, puta, per traditionem rei vel solutionem pretii, solo nudo consensu, ut dum dicunt contrahentes: volumus contractum nihil valere, sed nullum & irritum esse, solvi non potest emptio venditio, nisi prius pretium vel res accepta restituatur, & sic res in antiquum statum reducatur, pro ut statuitur L. ab empt. ff. de pact. l. 1. C. quando lic. ab empt. reced. Castrop. loc. cit. num. 3. Reiffenstuel. b. t. num. 418. Et hoc quo ad forum externum; quia quo ad forum conscientiae tali nudo mutuo consensu censemur contractus solitus, & tenetur in foro conscientiae qui rem vel pretium accepit, restituere alteri acceptum, utpote in quo ex quolibet pacto, etiam nudo, oritur obligatio saltem naturalis. Inspecto vero jure civili, cogi non potest recipiens reddere & contractum dissolvere; quia ex pacto nudo stipulatione non vestito nulla nascitur in foro externo obligatio, nullaque datur actio, et si detur exceptio ob dictam naturalem obligationem; quin & ut Reiffenst. b. t. num. 419. praxis hodierna tribunalium admittat quoque actionem ex nudo pa-

cto. & ita docent. Molin. d. 373. n. 5. Gomez. Castrop. LL. cit.

4. Respond. ad secundum tertio: Dum contractus emptionis & venditionis ex utraque parte jam est perfectus & complatus, nempe traditione rei & solutione pretii, mutuo consentu non dissolvitur seu rescinditur prior ille contractus, sed novus celebratur. l. 2. ff. de rescind. vendit. Molin. loc. cit. num. 7. Castrop. num. 2. Resifentiel. num. 420. Neque contrarium deducitur ex jam dictis, nimur, quod sicut contractus ille ex una parte jam impletus mutuo consensu dissolvatur, saltem post restitutionem accepti, ita etiam dici potest mutuo consensu contractum utrumque completum dissolvi, si utrumque datum & acceptum restituatur. Nam in contractu utrumque completo nulla manet amplius obligatio resolvens; in contractu vero ex una tantum parte impleto maneat ex altera parte implenda obligatio, haec mutuo consensu dissolvi potest, ut inde dicatur contractus dissolutus.

5. Resp. ad secundum quartò: De cetero venditione & emptione perfecta, etiam ex solo mutuo consensu, neuter altero invito à contractu recedere & alteri jus quæsumus auferre potest, etiamsi vendori emptori offerat duplex pretium juxta l. 6. C. de rescind. vendit. aut etiamsi adversarius ex parte sua contractum non impleverit. l. 14. C. cod. Lauterbach. ad ff. de rescind. vendit. §. 62. citans Mevium p. 2. decif. 20. & p. 8. decif. 178. ait tamen Castrop. loc. cit. num. 1. probabile videri, cuilibet contrahecentium licitum esse à contractu recedere solutâ arrhâ. pro quo citat Garciam. de contract. c. 13. & Salas. tract. de empt. & vendit. du. ult. citantem alios.

TITULUS XVIII.

De Locato & Conducto.

CAPUT PRIMUM.

De Natura Locationis & Conductionis, de Personis, quæ locare & conducere, Rebusque quæ locari & conduci possunt.

Quest. 332. Quid sit locatio & conductio?

1. Esp. Locatio & conductio est contractus consensualis, quo res vel persona utenda vel fruenda, seu ad usum & fructum pro certo pretio vel mercenariae conceditur & accipitur, ita ferè cum communi, De Lugo. de J. & J. d. 29. l. 3. n. 1. Dicitur primò: locatio & conductio: ponuntur haec verba conjunctim pro uno contractu, quia correlative, & unum sine altero esse non potest. Mull. ad Struv. b. t. n. 2. & quamvis sèpe alterutro horum vocabulorum totus hic contractus significetur. l. 20. ff. de act. empt. l. 4 ff. b. t. Lauterb. ad ff. b. t. §. 2. utroque tamen simul sumpto unus idemque contractus exprimit per respectum ad diversas personas diverso nomine compellatas ita ut ex parte seu re-

spectu illius, qui rem vel personam ad fruendum & utendum concedit, dicatur locatio, respectu illius, qui pro utenda & fruenda pretium praefat, dicatur conductio, non secus, ac contingit in emptione & venditione, cui hic contractus valde similis est dum locator usum vel fructum rei & operas personæ vendit, & conductor emit Azor. Inst. mor. p. 2. l. 8. c. 1. q. 1. & 2. Pirh. b. t. n. 1. Qui posterior generico hoc nomine compellatus pro diversitate rerum, quas conductit, diversis nominibus specificis venit, ut, qui ædes in civitate conductit, dicatur inquilinus, qui agrum vel prædium ruralē conductit colonus, qui opus faciendum, redemptor. l. 5. §. 1. l. 60. §. 3. b. t. & qui vectigalia, publicanus, Laut. b. t. §. 5.

2. Dicitur secundo contractus; quod est loco generis. Et quidem juris gentium, verissimus & nominatus. l. 1. §. 2. ff. de rerum permitt. Lauterb. §. 3. ex